

Asılı Kaldım Gözlerinde İlkom Kitabımdan

– KENAN KOÇ · 02 Eylül 2014

Kendi irademle gelmedim bu dünya'ya..Dilekçemde yoktur pullu; inanmazsanız bakın arşivlere.. Nasıl oldu,nasıl bitti bilmem ; " OL !!" denilişi,üflenşi !!

1949 yılının ekim ayında, leyleklerin göç edişlerinde bırakılmışım Samsun- Çarşamba İlçesi yeşilirmak adasına . Kimi " lale devri çocuklarıyız" der ya; benimkisi " Leylek Devri Çocukluğu " işte. O kadar yıl annemin " Leylekler getirdi seni, bıraktılar ırmak kenarına.. Aldık,getirdik eve,büyüttük işte !" anlatışlarının masallarına inanmışlıklar da iken; sonradan anladım anamın döl yatağına düştüğümü ve babamın tohumunun vesile olduğunu..

Dokuz ay kordonla beslenişim ; şekil şemal alışım yaratandan, cabadan..Zahmetsiz ve ucuz yoldan gelmişim hayata ; mahalle ebesinin kollarında çığlık çığığa..Sonrası anamın sütü; canından, candan, helalden...Yudumlar doyasıya; beslenme, giyim kuşam...Esinti aynı nefesten; beşik, iki ağaç arası salıncak...Ninniler tanıdık, bildik sestem hep beleştin !!!!

Sebzeler tarladan ; meyveler komşu bahçelerden.....Kan ter içinde aşçı anam... Ahırdaki ineklerden hediye sütüm..Hiç oyuncakçı dükkânına girmeden; taştan,tokaçtan ,oyuncaklar çimento torbalarından...Oyuncak bedava oyun bedava...Ha babam de babam; çocukluk bile bedavadan !!!

Okul öncesi idi galiba..Apar topar o güzel beyaz gömlekten giydirdiler ..Uzunca idi boyu .. Babam " Hadi oğlum bak sende amcan ve ağabeyin gibi erkek olacaksın " dedi.. Hazır tören varken son anda beni de katmışlar işte merasime.. Sünnet ne bilmiyorum ki.. O kadar sevinmişim ki yeni gömlekle ortalıkta dolaşmakta olduğuma..

Kucağına aldı babam ,kirvemdi..Bir amca yanıma geldi.. Adı sünnetçi Mahmut Efendi.. İlk yalan ve aldatmayı o kocaman adamda yaşadım.. Önüme eğildi ve " Yukarıya bak yavrum..Bak kuş uçuyor..Bak civciv çıkıyor " dedi..Baktım ne kuş vardı ne civciv.. Ama olan olmuştu artık bende erkektim!!! Ağlama ve bağırma seslerim davul zurna gürültüsünde güme gitti tabi ki.. Amca ve ağabeyim şapkalarını yanlarına ters olarak koymuşlardı.. Bir şeyler koyuyorlardı gelen giden o şapkalara.. Unutamadığım tek şey yaşlı bir akrabamızın acıdan yumruk halindeki elimi zorla açarak avucuma bir şey bıraktığı idi.... Onu da dedem aldı ya elimden ... Kısacası benim sünnetim ekstradan oldu..Benim için ayrı bir masraf yapılmamıştı ,üstelik benim masraflara katkım dahi olmuştu..O avucuma bırakılan delikli para ne kadar ise o kadar !!!!

" Ayağını yorganına göre uzat !!!" derler ya.. Daha çocukken öğrendim ben bu vecizi bedavadan !! Enlemesine serilen bir yatakta yatardık beş erkek kardeş .. Kenarlarda kalanların vay haline; üstleri açılır

hasta olurlardı üşümekten .. Hadi gel de yorgana göre uzatma ayağını.. Böyle erkenden sırtımın çökmesi ve büzülerek yürümemin sebebi bu olsa gerek ...

1955 yılında aynı ilçede İlkokula başlayışım ve hazırlıklar da bedavadan dı...Ağabeyimden tornistan edilen giyecekler..Sonradan okulda meşhur olmama sebep olan o meşhur çantam ; mahallemizin "Sandıkçı Ali Dayı" sınıfın okula başlayış hediyesi idi.. Ağabeyimin, bir üst sınıfa geçmiş konu komşu çocuklarının eski kitapları,boş kalmış defteri ile doluydu çantam....Onlar zaten imalatında çok ağır olan tahta çantayı daha da taşınmaz hale getirmişlerdi. Önlük,yakalık,pantolon ve ayakkabılar hep ağabeyimden kalma !! Ne elimden tutan vardı aileden,ne de yol gösteren.. Yine kimseye yük olmadan hepsi beleşten !!!

Allah vergisi idi.. Cin gibi zeki bir çocuktum.. Bu bedeva meziyetle tıkr tıkr bitti gitti ilkokul ve ortaokul !! Sonrası Ziraat Okulu ve Öğretmen Okulları sınavları.. Çalışkanlığım ve Allah vergisi zekiliğimle onlarcasını geride bırakıp ; her ikisini de en önlere kazandım.. O zamanlar imtihanlar klasik; iki gün sürüyor oturumlar.. Yok LYS,SYS !!!

1964 yılında Malatya Bölge Ziraat Okuluna girişim ve yine başarılarla üç yıl süren meslek eğitimi .İşe,ibate Devlet'ten !! Yatılı Okul !! Orada tanıdım Devlet Baba'yı.. Sevdim,saydım,sevdalandım yurduma..Paşalar gibi yaşadım,okudum ve adam oldum bedavadan işte !!!

1967 yılının haziran ayında mezun olduğumda reşit değildim..Matematik hocamın eşi Faruk Amca hakimdi.. Yoldan geçen bir vatandaşın ifadesini alıp ; derhal yaş tashihimi yaparak ilamı verdi elime.. KPSS gibi baş belası sınavlar yok o zaman.. Tarım Bakanlığın'dan ;Reisicumhurumuzun başyaveri Paşa Turgut amcanın tavassutu ile anında nokta tayinle İlçeme atandım bu defa şansla ,torpille cabadan !!! Herkes saygı ile kalkardı beni gördüklerinde; Memur oldum diye !! Bende haliyle ne gururlar yaşar onurlanırdım ; onların sayesinde beleşten !!!

" Salla başını, Al maaşını !!!" diye teraneleri hep duyardım ya; başımı sallamadım ama hep öyle algıladım yaptığım hizmetlerde.. Salladım başımı,aldım maaşımı yıllarca.. İşte maaşlar da cabadan,havadan !!!

1968 yılında aşık oldum delikanlıca.. Onu da aşık ettim kendime bedavadan.. Düğün,dernek malum.. Takılar,yardımlar adetten.. Üç ay sonra ödeyemeyince senetleri; bozdurduk altınları.. Onlar da oldu cabadan !!!

Zeki idim; ama hayatı hiç öğrenmeden gelmiştim..Bedavacıyım ya;aldı beni eline eşim; evire çevire ; bıkmadan usanmadan öğretti her güzel şeyi.. Adam etti; beni beş kuruş almadan eğitti.. Hayat öğretmenim ; paylaşanım,dert ortağım oldu bedavadan !!! Üç çocuk verdi helalinden.. Onları da o eğitti,öğretti, süpürke etti saçlarını, uğrumuza ,yolumuza serdi mesaisini.. Çocuklarım da yormadı,

üzmedi beni hiç... Onurum oldular,yaşam sevincim ve gayem..Üç evlat !!! Varol , Yeşim ve Özlem ..Şu an ikisi Üniversite'de Öğretim Üyesi Yard.Doç. Dr. , diğeri ise bankacı. İşte her şeye böyle sahip oldum ben ; hep beleşten !!!!!

Ama durun ya !!! Bende bu hayatı taşıdım,hiç bir şey istemedim.. Öyle ya dilekçe vermedim ya ; geleyim diye bu faniliğe !! Tabi ki hayat denilen şey taşıyacaktı beni de küfesinde !!! Ve ödüllendirecekti işte !!!

Yük olmadım ; her ne kadar cabadan,bedavadan , beleşten yaşadım da.. Evlatlar verdim,yetiştirdik !! Hizmetler ettik cansiperane !! Katkı sağladık ülkemize..

Hayata atıldıktan sonra,Anadolu Üniversitesi A.Ö.F. İşletme Bölümünü bitirerek İşletmeci; 19 Mayıs Üni.M.Y.O Seracılık Bölümünü bitirerek Tekniker diplomalarını aldım.

Hayatımın en meşakkatli,kahır dolu günleri 1980 yılı Şubat ayında iltihak ettiğim askerlik ocağında geçti. Her şeyin zamanında yapılması gerektiğini öğrendiğim yıllardı. Eş ve üç evladığımı boynu bükük ,özledimlerde bırakmanın ızdırabı 18 ay sürmüştü.

Askerlik terhisine müteakip Çarşamba İlçesindeki görevime 1987 yılı ortalarına kadar devam ederek,atandığım Samsun İli Tarım İl Müdürlüğü'nden 1997 yılı Haziran ayında emekli ettim kendimi.

Şimdiler de emekli bir adam.Son demlerinde ömrün. Park,bahçe,sahil, seyri tabiatı bedavadan. Yoksa servet yok.. Ama nefes var beleşten. Umutlar var hala,bitimsizce..

Ve çok önemli bir varlık daha var üç yıldan bu yana.. Torunum Ece'm var. Onunla başladık yeniden yaşamaya. Onun sayesinde bu tutunuşlar yaşama.

Onun gelişi ile yıllardır ara verdiğim yazılarıma, hiciv ve aforizmalarım ile şiirlerime döndüm. Bir ara Samsun Posta Gazetesinde köşe yazarlığı yanı sıra ; sanat sayfa editörü olarak çalıştım. Şimdi ise Samsun Denge Gazetesinde köşe yazarım. Bir çok edebiyat içerikli sosyal sitelerin müdevamiyim. Ayrıca TV. kanallarında ve Radyo'lara canlı bağlantılarla katılmaktayım.

Yaşam heybemdekileri okurlarıma aktarmanın ve paylaşmanın keyfini yaşamaktayım.

Biliyorum son demleri ömrümün. Ama çalsa da kapımı açmayacağım.Direneceğim.

Söz veriyor, ilanen duyuruyorum !! Benim ölüşümde olacak bedavadan.. Haber verirsiniz Büyükşehir Belediyesine.. Gönderirler cenaze arabasını.. Yakın zaten camii.. Bir sela.. Üç beş kişi.." İyi bilirdik".. Alacağı olanda sesini çıkaramaz nasılsa ayıp olmasın diye.." Helal Olsun " lafları adetten.. İmamın kayığında son yolculuk bedavadan ... Defin yeri hazırdır nasılsa.. Ortalıkta bırakıpta kokutacak değil ya !!! Koskaca Büyük şehrin Belediyesi.

Geldi dünya' ya bedavadan, istemedim !!! Yaşadı kelekten !!! İşte gidiyor musalla taşına yine bedavadan !!!

NOT = Bu yazım piyasaya arz edilecek olan " ASILI KALDIM GÖZLERİNDE İLKO'M " adlı kitabımın

önsöz hazırlığıdır.